

C/2024/625

15.1.2024 г.

**Преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Гърция), постъпило на
3 октомври 2023 г. — FO/Ypourgos Metanastefsis kai Asyloi**

(Дело C-610/23, Al Nasiria) ⁽¹⁾

(C/2024/625)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Страни в главното производство

Жалбоподател: FO

Ответник: Ypourgos Metanastefsis kai Asyloi

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли, като се има предвид важността на обжалването съгласно член 46 от Директива 2013/32 ⁽²⁾, законодателят да изведе презумпция за злоупотреба с подаването на жалбата и следователно да предвиди възможността тя да бъде отхвърлена като очевидно неоснователна без цялостно и *ex tunc* разглеждане на делото (което също така води до непредоставяне на срок за доброволно напускане по смисъла на член 22, параграф 4 от Закон № 3907/2011 и член 7 от Директива 2008/115 ⁽³⁾), поради това, че кандидатът [за международна закрила] не се е явил лично пред комисията, която е разгледала случая?
- 2) а. Ако се приеме, че въпросът попада в обхвата на принципа на процесуална автономия на държавите членки, при разглеждането на принципа на равностойност следва ли като подобни национални процесуални правила да се възприемат тези, които уреждат производствата пред административните комисии, сезирани с жалби по административен ред съгласно националното право, или процесуалните правила, които уреждат подаването на жалба по същество (или на жалба за отмяна) пред административните съдилища?
б. Съвместимо ли е задължението за лично явяване (или за изпращане на удостоверение по член 78, параграф 3 от Закон № 4636/2019 в случаите, когато това е предвидено) с принципа на ефективност на правото на Съюза, и по-специално с ефективното упражняване на правото на ефективна защита? В този контекст от значение ли е също, от една страна, че презумпцията за злоупотреба с правото на обжалване, предвидена в член 97, параграф 2 от Закон № 4636/2019, съответства на изводите от общия опит, а от друга страна, че при разглеждането (на първа инстанция) на молбите за международна закрила същото поведение води до презумпция за негласно оттегляне, а не до отхвърляне на молбата като очевидно неоснователна?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60)

⁽³⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98)